

**REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENIK ZA INFORMIRANJE**

KLASA: UP/II-008-07/19-01/658
URBROJ: 401-01/06-19-4
Zagreb, 28. listopada 2019.

Povjerenik za informiranje na temelju članka 35. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.), povodom žalbe Ivice Milanje iz [REDACTED] [REDACTED] izjavljene protiv rješenja Hrvatske psihološke komore KLASA: UP/I-034-03/19-29/04, URBROJ: 251-375/02-05-19-3 od 1. srpnja 2019. godine, u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se rješenje Hrvatske psihološke komore KLASA: UP/I-034-03/19-29/04, URBROJ: 251-375/02-05-19-3 od 1. srpnja 2019. godine.
2. Djelomično se odobrava Ivici Milanji pravo na pristup sljedećim informacijama:
 - Obrascima IP1, obračunima isplaćene plaće/naknade plaće, za mjesec ožujak 2019. godine, radnicima/radnicama Svilar Dragani, Patalen Smiljani, Lugar Maji, Kovačević Domagoju, Mustač Branki, Barušić Teuti, i Pretković Antunu;na način da se omogući pristup nazivu, adresi, OIB-u i broju računa tijela javne vlasti koje isplaćuje plaću, imenu i prezimenu osobe na koju glasi obračunska lista plaće, mjesecu isplate plaće, osnovici plaće, satnici plaće, osnovnoj plaći, fondu sati, redovnom radu, blagdanu, posebnim uvjetima rada, iznosu bruto plaće, dok se ostali podaci u obračunskim ispravama za isplatu plaće moraju prekriti.
3. Odbija se zahtjev Ivice Milanje u preostalom dijelu.
4. Nalaže se Hrvatskoj psihološkoj komori, da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja.
5. Predmet se u pogledu traženja dostave zvanja zaposlenika komore kako je napisano na diplomi, svjedodžbi ili drugom dokumentu vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijen je dio zahtjeva za pristup informacijama Ivice Milanje (u daljnjem tekstu: žalitelj) od 1. lipnja 2019. godine kojim je u točki 3. od Hrvatske psihološke komore u vezi zaposlenika s punim radnim vremenom zatražio informaciju o njihovim zvanjima navedenim u diplomama, svjedodžbama ili drugim dokumentima te rashode za iste radnike u ožujku 2019. godine, temeljem članka 23. stavka 5. točke 2., u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer su zatražene informacije zaštićeni osobni podaci.

Protiv osporenog rješenja žalitelj je izjavio žalbu u kojoj u bitnom navodi da mu je istim Hrvatska psihološka komora odbila dostaviti informacije koje je zatražio pod točkom 3. zahtjeva za pristup informacijama, s obrazloženjem da su imena i prezimena zaposlenika dostupna na mrežnoj stranici Komore, da su radna mjesta zaposlenika navedena na mrežnim stranicama Komore, i da mu je temeljem točke 1. zahtjeva dostavljen ukupan iznos troškova svih zaposlenika, te je zaključeno da radnici Komore nisu državni službenici, a zbog čega njihova zvanja i plaće predstavljaju osobne podatke zaštićene propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka. Navodi kako su navodi tijela javne vlasti djelomično točni no da to nisu informacije koje je tražio zahtjevom za pristup informacijama. Ističe da je mišljenja da je točno da informacija o zvanju i iznosu bruto plaće fizičkoj osobi predstavlja osobni podatak, međutim da to ne znači da takav podatak u svakom slučaju predstavlja i zaštićeni osobni podatak, a osobito u slučaju kada je isplatelj plaće tijelo javne vlasti te da su i zvanja i iznosi bruto plaća zaposlenih u tijelima javne vlasti podatak od javnog interesa. Pri navedenom se žalitelj poziva na tumačenja i praksu u primjeni odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama (npr. rješenja Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/18-01/384; UP/II-008-07/16-01/01; UP/II-008-07/15-01/187; UP/II-008-07/15-01/322; UP/II-008-07/17-01/186), te upravnosudske presude koje su potvrđivale odluke drugostupanjskog tijela, sukladno kojima se bruto plaća zaposlenika tijela javne vlasti smatra informacijom od javnog značaja, koja bi trebala biti dostupna korisnicima prava na pristup informacijama. Također, Pritom, napominje da Komora nije provela test razmjernosti i javnog interesa sukladno Članku 16. stavku 1. istoga zakona. Predlaže da se žalba uvaži.

Žalba je djelomično osnovana.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je žalitelj 1. lipnja 2019. godine Hrvatskoj psihološkoj komori, kao tijelu javne vlasti, podnio zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražio sljedeće informacije: 1. ukupni rashodi za radnike (specificirati iznose zasebno za svaku od sljedećih stavki plaće - 411, ostali rashodi za radnike - 412, doprinosi na place - 413 i naknade troškova zaposlenima - 421) za svaki od sljedećih mjeseci - siječanj, veljača i ožujak 2019. godine; 2. ukupan broj zaposlenika s punim radnim vremenom na dan 31. ožujka 2019. godine; 3. za svakog od zaposlenika iz točke 2. ovog zahtjeva moli navesti ime i prezime, zvanje (kako je upisano na diplomu/svjedodžbi/drugom dokumentu, rashode za tog radnika u ožujku 2019. godine (za svakog od radnika specificirati iznose zasebno za svaku od sljedećih stavki - place - 411, ostali rashodi za radnike - 412, doprinosi na place 413 i naknade troškova zaposlenima 423); 4. Koliko je članova u svrhu podmirenja članarine za 2018. godinu uplatilo više od 720 kuna; 5. jesu li ijednom od članova iz točke 4. predmetnog zahtjeva tijekom 2018. godine ili 2019. godine odobrili povrat preplaćene članarine (za razdoblje od siječnja 2018. godine nadalje), ili napravili svojevrsan prijeboj u smislu da su člana oslobodili plaćanja naredne članarine (na primjer da su člana koji je za prvih 6 mjeseci 2018. godine uplatio 480 umjesto 360 kn oslobodili plaćanja 120 kn za dva nadolazeća mjeseca)? Nadalje je utvrđeno da je Hrvatska psihološka komora povodom predmetnog zahtjeva dana 1. srpnja 2019. godine žalitelju dostavila akt KLASA: UP/I-034-03/19-29/04, URBROJ: 251-375/02-05-19-4 od 1. srpnja 2019. godine, u kojem je žalitelju djelomično dostavila tražene informacije.

Također je utvrđeno da je Hrvatska psihološka komora povodom dijela zahtjeva žalitelja pod točkom 3. donijela osporeno rješenje KLASA: UP/I-034-03/19-29/04, URBROJ: 251-375/02-05-19-3 od 1. srpnja 2019. godine, kojim je odbila zahtjev, temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer su zatražene informacije zaštićene zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

U žalbenom postupku Povjereniku za informiranje dostavljen je spis na nadležno postupanje po žalbi žalitelja, a kao informacije koje su predmet ovog postupka dostavljene su sljedeće informacije: preslike obračuna isplaćenih plaća za mjesec ožujak 2019. godine, Obrasci IP1, Hrvatske psihološke komore, za radnike Svilar Draganu, Patalen Smiljanu, Lugar Maju,

Kovačević Domagoja, Mustać Branku, Barušić Teutu, i Pretković Antuna te tablica u kojoj su pored imena i prezimena navedenih radnika navedena njihova zvanja.

Cilj Zakona o pravu na pristup informacijama je omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama, kao i ponovnu uporabu informacija, fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti.

Člankom 6. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da su informacije dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

U tom je smislu tijelo javne vlasti dužno u rješenju kojim uskraćuje pristup informacijama dati jasne, nedvosmislene i činjenično utemeljene argumente kojima se podupiru razlozi uskrate prava na pristup informacijama, s obzirom na to da onemogućavanje pristupa informaciji predstavlja iznimku od navedenog zakonskog cilja.

Povjerenik za informiranje je u žalbenom postupku razmotrio navode žalbe i dokumentaciju u spisu predmeta te je utvrdio da osporeno rješenje treba poništiti. Naime, iz spisa predmeta je utvrđeno da prvostupanjsko tijelo nije sukladno svojoj zakonskoj obvezi provelo test razmjernosti i javnog interesa, a iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da prvostupanjsko tijelo uopće nije uzelo u obzir relevantne zakonske razloge za omogućavanje pristupa zatraženoj informaciji, nego je u obrazloženju osporenog rješenja kao razlog odbijanja predmetnog zahtjeva žalitelja pod točkom 3. navelo da radnici Hrvatske psihološke komore nisu državni službenici, pa su stoga podaci o njihovim zvanjima i plaćama osobni podaci zaštićeni propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Stoga je Povjerenik za informiranje u žalbenom postupku razmotrio da je li žalitelju moguće odobriti pristup zatraženim informacijama iz zahtjeva, a također i razmotrio da li se pristup traženim informacijama može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

S obzirom da je iz sadržaja informacija koje su predmet postupka razvidno je da se iste odnose na raspolaganje javnim sredstvima odnosno da je u pogledu navedenih informacija primjenjiva odredba članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, u žalbenom je postupku razmotreno postoji li drugo zakonsko ograničenje pristupa informacijama.

Uvidom u dostavljene Obrascе IP1 Hrvatske psihološke komore, utvrđeno je da iste sadrže osobne podatke zaposlenika navedenog tijela javne vlasti.

U članku 15. stavku 2. točki 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka. Zakonodavac je također u članku 16. istog Zakona propisao obvezu tijela javne vlasti da prije donošenja odluke kada su zatražene informacije koje podliježu ograničenjima iz članka 15. provede test razmjernosti i javnog interesa. Od provođenja navedenog testa odredbom članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama izuzete su informacije o raspolaganju javnim sredstvima i iste su dostupne javnosti, osim ako informacija predstavlja klasificiran podatak.

Sukladno članku 99. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka), ista je u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama od 25.5.2018. godine.

Člankom 4. Opće uredbe o zaštiti podataka propisano je da su osobni podaci svi podaci koji se odnose na pojedinca čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi („ispitanik“): pojedinac čiji se identitet može utvrditi jest osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno, osobito uz pomoć identifikatora kao što su ime, identifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator ili uz pomoć jednog ili više čimbenika svojstvenih za fizički, fiziološki, genetski, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog pojedinca.

Uvodnom odredom broj 4. Opće uredbe o zaštiti podataka propisano je da bi obrada osobnih podataka trebala biti osmišljena tako da bude u službi čovječanstva. Dalje se navodi da pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo, te da ga se mora razmatrati u skladu s načelom proporcionalnosti, odnosno da se predmetnom Uredbom poštuju sva temeljna prava i uvažavaju slobode i načela priznata Poveljom koja su sadržana u ugovorima, uključujući slobodu izražavanja i informiranja.

U članku 22. Opće uredbe o zaštiti podataka je propisano da bi se svaka obrada osobnih podataka u Uniji s obzirom na djelatnosti poslovnog nastana voditelja obrade ili izvršitelja obrade trebala bi obavljati u skladu s ovom Uredbom, neovisno o tome obavlja li se sama obrada u Uniji. Poslovni nastan podrazumijeva djelatno i stvarno obavljanje djelatnosti putem stabilnih aranžmana. Pravni oblik takvih aranžmana, bilo kroz podružnicu ili društvo kćer s pravnom osobnošću, nije odlučujući čimbenik u tom pogledu.

Člankom 39. Opće uredbe o zaštiti podataka je, između ostalog, propisano da bi svaka obrada osobnih podataka trebala bi biti zakonita i poštena.

U članku 40. Opće uredbe o zaštiti podataka je propisano da bi kako bi obrada bila zakonita, osobne podatke trebalo obrađivati na temelju privole dotičnog ispitanika ili neke druge legitimne osnove, bilo propisane u ovoj Uredbi bilo u drugom pravu Unije ili pravu države članice na koji upućuje ova Uredba, uključujući obvezu poštovanja pravne obveze kojoj podliježe voditelj obrade ili obvezno izvršavanje ugovora u kojem je ispitanik jedna od stranaka ili kako bi se poduzele radnje na zahtjev ispitanika prije sklapanja ugovora.

Dakle, i nakon stupanja na snagu Opće uredbe o zaštiti podataka potrebno je provoditi test razmjernosti i javnog interesa, te prema okolnostima pojedinog slučaja utvrđivati prevladava li potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ili prevladava javni interes za određenom informacijom.

Kada se uzmu u obzir razlozi protiv omogućavanja pristupa zatraženom ugovoru, nesporno je da je razlog protiv omogućavanja pristupa zatraženim podacima otkrivanje osobnih podataka. Razlog za omogućavanje pristupa zatraženim podacima u konkretnom slučaju je transparentnost potrošnje sredstava i rada Hrvatske psihološke komore kao tijela javne vlasti, a uzimajući u obzir odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

U pogledu obrazaca IP1 za zaposlenike Svilar Draganu, Patalen Smiljanu, Lugar Maju, Kovačević Domagoja, Mustać Branku, Barušić Teutu, i Pretković Antuna u žalbenom je postupku utvrđeno da neće doći do kršenja Opće uredbe o zaštiti podataka, ukoliko se žalitelju omogući pristup informacijama o imenu i prezimenu osobe na koju glasi obračunska isprava za isplatu plaće, mjesecu isplate plaće, osnovici plaće, satnici plaće, osnovnoj plaći, fondu sati, redovnom radu, blagdanu, posebnim uvjetima rada, iznosu bruto plaće te iznosu drugih bruto primitaka isplaćenim od strane tijela javne vlasti.

Naime, razmatranjem sadržaja u zahtjevu traženih informacija, u žalbenom postupku je utvrđeno da je žalitelju moguće odobriti djelomičan pristup informacijama i to na način da je iz istih vidljivo tko su bili djelatnici tijela javne vlasti, datum izrade obračunskih lista te iznosi njihovih bruto plaća, kao i potvrda o drugim bruto primitcima, s obzirom da se radi o podacima za koje bi žalitelj i svaka druga osoba imala pravo saznanja jer su navedene osobe bile plaćene za svoj rad te se tako radi o potrošnji javnih sredstava, a koje bi radi transparentnog rada tijela javne vlasti trebale biti dostupne, imajući u vidu odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. U predmetnom slučaju radi se o

potrošnji sredstava tijela javne vlasti, što predstavlja raspolaganje javnim sredstvima, a za navedenu informaciju se zakonom podrazumijeva javni interes odnosno pravo svih fizičkih i pravnih osoba da znaju na koji se način i u koju svrhu koriste navedena sredstva.

Slijedom navedenog, a osobito uzimajući u obzir činjenicu da su zatražene informacije neposredno vezane za potrošnju javnih sredstava, zaključeno je da takve informacije, temeljem izričite zakonske odredbe, trebaju biti dostupne javnosti.

Međutim, u odnosu na ostale podatke navedene na popisu obračunskih lista za Svilar Draganu, Patalen Smiljanu, Lugar Maju, Kovačević Domagoja, Mustač Branku, Barušić Teutu, i Pretković Antuna, Povjerenik za informiranje smatra da u pogledu istih ne prevladava javni interes, već prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, s obzirom da bi omogućavanje pristupa navedenim podacima predstavljalo nepotrebno zadiranje u privatni život navedenih osoba. Stoga je sukladno članku 15. stavku 5. Zakona o pravu na pristup informacijama trebalo prekriti navedene podatke, a kako je to navedeno u točki 2. izreke ovog rješenja.

Osim toga, također se ističe da iz spisa predmeta ne proizlazi da su se vodile bilo kakve javne rasprave vezano za navedene informacije, da se iste ne odnose na pitanje javnog zdravlja, javne sigurnosti ili zaštite okoliša te nije vjerojatno da bi objava istih informacija doprinijela javnom interesu u smislu ostvarivanja temeljnih vrijednosti društvenog poretka i specifičnim načelima funkcioniranja tijela javne vlasti (dobro upravljanje, zakonitost, odgovornost, integritet).

Člankom 25. stavkom 7. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem korisniku omogućiti pristup informaciji.

Slijedom navedenog, valjalo je sukladno članku 117. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09), u vezi s člankom 25. stavkom 7. te člankom 15. stavkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, riješiti kao u točkama 1. 2. 3. i 4. izreke ovog rješenja.

U pogledu žaliteljeva traženja informacije o zvanjima zaposlenika Hrvatske psihološke komore zaposlenih u punom radnom vremenu kako je napisano na diplomi, svjedodžbi ili drugom dokumentu, u žalbenom je postupku zaključeno da je u tom dijelu predmet potrebno vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Naime, uvidom u informaciju koja se odnosi na navedeno traženje je utvrđeno da se radi o informaciji koja je izrađena nakon podnošenja predmetnog zahtjeva, odnosno o izrađenoj tablici u kojoj se u jednom stupcu nalaze imena i prezimena a u drugom navedena zvanja, međutim navedena tablica ne predstavlja službeni dokument nego tablicu koju je netko izradio tijekom žalbenog postupka, a iz koje nije vidljivo na kojim službenim dokumentima se zasnivaju ti podaci.

Člankom 5. stavkom 1. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Sukladno citiranoj odredbi, tijelo javne vlasti je povodom zahtjeva korisnika dužno provjeriti koje već postojeće odnosno izrađene informacije na koje se odnosi zahtjev ima u svom posjedu, a nakon što utvrdi činjenice postupiti sukladno odredbama članka 23. Zakona o pravu na pristup informacijama te u slučaju uskrate informacija iz članka 15. navedenog Zakona donijeti obrazloženo rješenje o odbijanju zahtjeva. U slučaju kada ograničava pristup zatraženoj informaciji, tijelo javne vlasti dužno prije donošenja odluke kod pojedinih ograničenja iz članka 15. Zakona o pravu na pristup informacijama (npr. osobni podaci) provesti test razmjernosti i javnog interesa sukladno članku 16. istog Zakona. Posebno se napominje da tijelo javne vlasti treba razmotriti mogućnost odobravanja djelomičnog pristupa

informacijama (omogućavanje pristupa uz zaštitu određenih dijelova), koja je propisana člankom 15. stavkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Posebno se napominje kako članak 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama propisuje kako su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Nadalje, u pogledu navoda prvostupanjskog tijela o tome da su podaci o zvanjima njihovih zaposlenika zaštićeni osobni podaci iz razloga što isti nisu državni službenici, posebno se napominje da se radi o zaposlenicima komore koja je tijelo javne vlasti, osnovano od strane Hrvatskog psihološkog društva i Ministarstva socijalne politike i mladih sukladno Odluci o osnivanju Klasa: 550-06/03-02/86, Ur.broj: 524-01-03-1 od 14. studenoga 2003. godine, pri čemu je potrebno istaknuti i to da se Zakon o pravu na pristup informacijama jednako primjenjuje na sva tijela javne vlasti navedena u članku 5. stavku 1. točki 2. navedenog zakona.

Također, ističe se da je u članku 1. Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Hrvatske psihološke komore KLASA: 011-02/19-01/04, URBROJ: 251-375/01-02-19-1 od 5. srpnja 2019. godine propisano da se navedenim Pravilnikom uređuje ustroj Tajništva Hrvatske psihološke komore, struktura i naziv radnih mjesta, opis poslova radnih mjesta, stručni uvjeti potrebni za obavljanje poslova radnih mjesta, broj izvršitelja i druga pitanja koja se tiču rada i poslovanja Komore. U članku 3. stavku 1. navedenog Pravilnika je propisano da su svi poslovi koji se trajno obavljaju u Tajništvu Komore unaprijed utvrđeni sistematizacijom radnih mjesta u ovom Pravilniku, a u stavku 2. da sistematizacija radnih mjesta obuhvaća nazive radnih mjesta, kratak opis poslova u okviru svakog radnog mjesta, uvjete za obavljanje poslova svakog radnog mjesta i predviđen broj izvršitelja.

U članku 6. Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Hrvatske psihološke komore navedena su sistematizirana radna mjesta, potrebna stručna sprema za ta radna mjesta, potrebno radno iskustvo, posebna znanja, broj izvršitelja te opis poslova. Odredbom članka 5. stavka 2. navedenog Pravilnika je propisano da Upravni odbor može odlučiti zaposliti radnika koji nema propisano radno iskustvo i posebna znanja ukoliko temeljem obavljene procjene ocjeni da kandidat najbolje odgovora potrebama Tajništva Komore. Člankom 11. navedenog Pravilnika je propisano da su radnici zaposleni u Tajništvu u trenutku stupanja na snagu ovog Pravilnika kao i radnici zaposleni nakon stupanja na snagu ovog Pravilnika temeljem odredbe članka 5. stavka 2. ovog Pravilnika dužni u roku od 2 godine od sklapanja ugovora o radu za pojedino radno mjesto predviđeno člankom 6. ovog Pravilnika ispuniti uvjete tog radnog mjesta određene Pravilnikom.

Uzimajući u obzir sve navedeno razvidno je da Hrvatska psihološka komora kao tijelo javne vlasti mora imati u posjedu dokumentaciju kojom su pojedini zaposlenici zaposleni u punom radnom vremenu dokazivali ispunjavaju li uvjete za obavljanje poslova na pojedinim sistematiziranim radnim mjestima.

Prije donošenja rješenja nadležno tijelo mora utvrditi pravo stanje stvari i u tu svrhu utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pridržavajući se pri tome pravila koja vrijede za dokazni postupak. Prema ocjeni Povjerenika za informiranje u ovom slučaju, vezano za žaliteljevo traženje zvanja zaposlenika zaposlenih u punom radnom vremenu, činjenično stanje nije u potpunosti, a niti pravilno utvrđeno jer činjenice koje se nalaze u spisima ovog predmeta nisu argumentirane odnosno potkrijepljene odgovarajućim dokazima.

Stoga je na temelju članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, riješeno kao u točki 4. izreke rješenja, a predmet se zbog prirode upravne stvari u tom dijelu dostavlja na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.

